

תור-תור זה הסוד

רקע: יש היבטים למשחק ושיחה: המקצב המלווה אותנו ביחסים בין-אישיים. תור-תור. כאשר שיחקנו כילדים, היה ברור שפעם תורי ופעם תורך במשחק... מקצב זה ממשיך ומלווה יחסים לאורך זמן. ברצון להדדיות, בהסתייעות וגם בשיחה, אנו שומרים על המקצב תור-תור. מיומנות זו איננה טבעית לכל הילדים ותיווכה מביא עימו רווחה נפשית. היבט נוסף הוא היכולת לתת מקום לאחר (ביטוי נוסף של 'חוק השניים'), בשיחה ובמשחק גם האחר משתתף ולא רק אני. ילדים אימפולסיביים או ילדים 'מרצים' לא פועלים לפי מקצב תור-תור, המינון של ראיית האחר אינו מאוזן אצלם ולעיתים הם משלמים על כך מחירים חברתיים.

למנחה: מפגש זה עמוס בפעילויות ויש לבחור מתוכו במה שליבך חפץ... יש לשים לב כי בסוף מפגש זה יש פעילות הטרמה למפגש הבא.

מטרות: 1. היכרות עם ה'מקצב' תור-תור

2. חיזוק מיומנות ויסות עצמי

3. חיזוק מיומנות האמפתיה – ראיית האחר

החוק החברתי: תור-תור – זה הסוד

דרישת שלום: נפתח בשאלה "מה שלומכם? מישהו רוצה לספר לי על מצב שבו עזר לחבר?"

פעילות א: מרי ישאל את הילדים 'אתם יודעים לספור עד עשר?' כן. מרי יבקש מכולם לספור יחד בקול גדול. כעת מרי ידגיש 'אני נותן לכם משימה יותר קשה. רק ילד אחד סופר בכל פעם ורק ספרה אחת. המטרה להגיע עד עשר בספירה רציפה. אם שני ילדים סופרים בו זמנית כל הקבוצה נפסלת ומתחילים מההתחלה... וחוזר חלילה. למנחה – זה עשוי להיות מצב מתסכל לקבוצה או ליחידים בקבוצה. לכן יש לעצור ולשאל את הילדים: איך אתם מרגישים? כאן המקום להעלות רגשות של כעס, תסכול, אכזבה, הימנעות... נשאל "האם למישהו יש רעיון איך נצליח במשימה?" אחד הפתרונות הוא לספור לפי התור ולא באופן אקראי.

שאלות עיבוד: איך היה בהתחלה לעומת הפעם האחרונה שהצלחנו? מה עזר לנו להצליח? כאן ננכיח את 'חוק השניים'. יכולנו לתת לילד אחד או שניים שיספרו עד עשר, אבל לא עשינו זאת כי חברי הקבוצה היו מרגישים החמצה ואנו רוצים לשמור על 'חוק השניים'.

פעילות ב: על המנחה להוביל את הילדים למשחק מקצבים. יש לטפוח על השולחן פעם אחת, כל הילדים טופחים על השולחן בעקבות המנחה. על המנחה לטפוח פעמיים והילדים אחרי המנחה. על המנחה להמשיך

במקצבים שונים. (ניתן להרחיב בעזרת המורה למוסיקה עם מקלות הקשה וכו' או לחלופין לבקש מכל ילד להביא דלי לכיתה וכל ילד טופח/מכה על הדלי שלו וכו').

שאלות עיבוד: איך היה לכם? מה למדנו במשחק? למדנו להקשיב ולפעול בהתאמה לשני. תור- תור.

על המנחה להציג את החוק החברתי 'תור-תור – זה הסוד'

פעילות ג: על המנחה לבקש מכל אחד מהילדים לשים על האצבע את אחת הבובות שלנו, לעצום עיניים ולדמיין שהוא עומד בתור למגלשה. כעת נא לדמיין איך ברי/מרי/לבבון יתנהגו בתור למגלשה. הילדים יציגו איך הם חושבים שכל דמות תתנהג ביחס לחוק החברתי.

פעילות ד: נקרין סרטון שבו רואים דו-שיח בין שני אנשים. הסרטון יקרן ללא קול.

חצי מהקבוצה תהיה אדם אחד, החצי השני יהיה האדם השני.

כאשר אדם אחד מדבר – כל ילדי הקבוצה מרימים יד, כאשר האדם השני מדבר – כל ילדי הקבוצה מרימים יד. כך עד סוף השיח. דרך הגוף הילדים יחוו את החוק החברתי תור-תור שמתרחש בשיחה.

שאלות עיבוד: איך היה לכם? תור-תור זה גם בשיחה.

פעילות ה: על המנחה להציג את ברי בשיחה ולקיים 'מונולוג פנימי' שבו ברי אומר: "אני רוצה לדבר, אבל מתי לדבר? לא נעים לי להתפרץ, אם אני אגיד משהו טיפשי, אם יצחקו עלי?..." וכך הוא שותק שותק ויוצא אט-אט מהשיחה. מי שרק מדבר זה לא נעים ומי שלא מדבר בכלל זה לא נעים. בשיחה אנו מדברים 'תור תור'.

המלצות להמשך הטמעה:

א. כחלק משיתוף ההורים בתהליך, אנו מציעים לשלוח הודעה להורים.

להורים שלום, היום עסקנו בחוקן החברתי 'תור-תור זה הסוד'. כאשר שיחקנו כילדים, היה ברור שפעם תורי ופעם תורך במשחק... מקצב זה ממשיך ומלווה יחסים חברתיים לאורך זמן ברצון להדדיות, בהסתייעות, כאשר גם בשיחה אנו שומרים על המקצב תור-תור. היבט נוסף ל'תור-תור' הוא היכולת לתת מקום לאחר

ג. במהלך יום

הלימודים יפתחו השיעורים/מפגשים בשיחה של מקצבים, דרך טפחות על השולחן/ברכיים/דליים כפי שעשינו במפגש.

